

Era o dimineață însorită când Buster a ieșit din vizuină topăind voios.

Se antrena alergând când înainte,
când înapoi pe cărarea din pădure

Era hotărât să depășească propriul record și să alerge mai repede decât reușise până atunci.
Își dorea să fie cel mai bun.

Mai târziu, la antrenamente, domnul Clifton a remarcat:
- Nu ești mai rapid decât ai fost la ultimul antrenament. Ai făcut tot ce ți-am sugerat? Ai reușit să dormi suficient? Exersezi de trei ori pe zi?
Te străduiești să îți depășești limitele?
- Încerc! a răspuns Buster.

- Dacă nu câștigăm această cursă ne pierdem locul în Competiția Județeană de Primăvară, a continuat antrenorul.

- Îmi dau silința și fac tot ce pot, dar pare să nu fie suficient, a spus Buster.

Apoi, a alergat cât de repede și tare a putut,
fără să se îngrijoreze de nimic. Atunci când a trecut prin panglica
liniei de sosire, în mijlocul uralelor multimei,
el era liniștit și bucuros.

Nici măcar nu a contat pentru el faptul că Gwen apăruse
parcă de nicăieri și câștigase. Cursa dovedise că era cea
mai rapidă din întreaga pajiște.

Antrenorul Clifton a bătut palma cu cei trei
conurenți, iar apoi s-au întrecut cu toții spre o
bine-meritată cursă în carusel.

